

- створення композиційно виразного, нестандартного образу транспортного вузла, за допомогою сміливих архітектурних та дизайнерських рішень, що привертає увагу та інтерес до об'єкту не тільки гостей і мешканців міста але й потенційних орендаторів, а також надає місту нову містобудівну домінанту;

- комплексне проектування, коли при формуванні транспортно-го вузла змінам та модернізації піддається також прилегла до вузла територія. Цей засіб допомагає дуже швидко змінити вигляд та образ міста;

- використання енергозберігаючих технологій при проектуванні та експлуатації об'єкту, що значно покращує економічних показників транспортних вузлів Економічні показники покращує кооперація багатьох функцій на території транспортного вузла, що значно підвищує рентабельність об'єкту, та робить його цікавим для потенціальних орендаторів.

З урахування зазначених вище тенденцій розвитку існуючих громадського-транспортних комплексів та формування нових об'єктів, можна сказати, що розвиток транспортної інфраструктури міста шляхом розвинення та удосконалення транспортних вузлів – необхідний захід для подальшого розвитку сучасного міста, та інших його інфраструктур, що також тісно пов'язані з транспортною. Саме транспортні вузли у даний час є візитною карткою міста, яка формує у гостей та мешканців міста певний образ та імідж міста. Тому, розвиток транспортної системи міста, зокрема транспортних вузлів надає місту такі переваги, як: підвищення рентабельності прилеглої до транспортного вузла забудови, економічний зріст міста, туристичний інтерес до міста, та естетичне задоволення від образу, який він створює.

ДРУГЕ ЖИТТЯ ПАМ'ЯТОК АРХІТЕКТУРИ В МІСТОБУДІВНІЙ СТРУКТУРІ НАЙБІЛЬШОГО МІСТА

Мохна А.В.

Науковий керівник – Мартишова Л.С., канд. архіт., доцент

В процесі розвитку історично сформованих найбільших міст виникає необхідність вирішення ряду проблем вдосконалення їх містобудівної структури. З кожним роком зростають та ускладнюються потреби сучасного міста, ущільнюється сучасна забудова, зростає транспортний потік, а архітектурних пам'яток та історичних будівель в наших містах залишається все менше. Деякі з них зникають через природне старіння, інші зносять, щоб звільнити місце для нового «більш

доцільного» будівництва, треті переробляють до невпізнання. У такій ситуації проблема максимально ефективного використання комплексу територій історичних будівель та створення сучасних ансамблів за їх участю, що підкреслювали би цінність «пам'яток», стає особливо актуальною.

Більшість історичних будівель і пам'яток розташовані в центрі міста – найактивнішої і дуже насиченої його частини. Нове будівництво в межах охоронної історичної зони дуже ускладнено, неминуха модернізація повинна задовольняти вимогам міста, що розвивається, тому жоден проект, що «торкається» пам'ятки, чи «вторгається» в її історичне середовище не обходиться без вирішення комплексу проблем, пов'язаних з цінністю того чи іншого об'єкту.

В чому ж полягає цінність архітектурного об'єкту? Цінність архітектурних пам'яток багатоаспектна, це не тільки історична спадщина, але, якщо мова йде про містобудівний чи архітектурний об'єкт, це сакральна та наукова, естетична та мистецька, цінність утилітарна (економічна), емоційна та психологічна, містобудівна та архітектурна цінність, цінність як об'єкту дослідження та ін.

Зупинимось на деяких особливо характерних позиціях в структурі цінності пам'яток. Так, утилітарно-функціональна цінність пам'ятки архітектури складається з характеристик міцності, площі, безпеки, комфорту, здатності виконувати конкретну функцію, а також приносити прибуток. Дані характеристики в умовах сучасного міста надзвичайно важливі: якщо утилітарна цінність низька, шансів на її збереження не багато – її місце дуже охоче займе інший, більш утилітарно цінний об'єкт.

Одною з найважливіших важливіших складових утилітарної цінності є гуманність. Термін «гуманності» стосовно архітектури з'явився завдяки фінському архітектору Алвару Аалто. Гуманна архітектура зручна для існування, це архітектура де достатньо світла, тепла, повітря, простору. Така архітектура додає сил, а не забирає енергію, це архітектура пов'язана з дизайном як способом «комфортного розташування в рутині життя». Ймовірно, ця характеристика – вищий прояв утилітарно-функціональної цінності, наприклад умови для зручного використання маломобільної групи робить об'єкти «гуманними» до використання широкими масами людей.

Щодо містобудівної цінності, то вона вимірюється користю, яку будівля приносить місту, і включає такі характеристики, як розташування та функція, які тісно пов'язані. Історична частина міста вже не в змозі виконувати більшість функцій, особливо первинних.

Історична цінність властива будівлям, що пов'язані з історичними подіями або особистостями. В тій чи іншій мірі історичною цінністю володіє кожна будівля, але чим більше його вік, значніше подія, тим вона більше. Для міста в рівній мірі важливі як історичні пам'ятки-домінанти, так і звичайна забудова житловими будинками. Зв'язок з історією допомагає зберегти спадкоємність часів, ускладнює смисловий простір міста і збагачує повсякденний досвід городянина, сприяє формуванню особливого «духу міста» та особливого стереотипу історичної частини міста, що надихає архітекторів у всі часи на створення нових образів, форм та просторів.

З історичною цінністю тісно пов'язана емоційна цінність, найбільш складна для виявлення та опису. Вона пов'язана з властивою будівлі неповторною атмосферою, «духом місця», яка здатна занурити людину в минуле, надихнути її, налаштувати на певний лад. Якщо оточення візуально організовано і має яскраву впізнаваність, воно дозволяє кожному городянину доповнити його особистими значеннями, зв'язати з ним особисті асоціації. Незалежно від комплексу проблем жити в такому оточенні – це додати життєвому досвіду додаткову глибину.

Місто неминуче змінюється, і кожна окрема будівля – теж. Але не слід забувати, що сприйняття сучасного городянина теж постійно змінюється. Якщо зміни призводять до ускладнення, насичення смислами, примноження збереженого багатства та традицій, якщо вони дають можливість подальших позитивних трансформацій, то є шлях до на шарування цінностей та ускладнення містобудівної структури сучасного міста в цілому. «Вторгнення» в історичне середовище сучасного найбільшого міста дуже кропітка та відповідальна справа, важливо зберегти і підкреслити індивідуальні риси та примножити багатогранні цінності, «організувати діалог між старим і новим».

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ВЕЛОТРАНСПОРТНОЇ СТРУКТУРИ В НАЙБІЛЬШОМУ МІСТІ

Орел Д.Є.

Науковий керівник – Мартишова Л.С., канд. архіт., доцент

В наш час міський простір розподіляється вкрай непропорційно кількості учасників руху, «нав'язана людині (авто) мобільність» веде до підвищених витрат (від матеріальних до витрат часу) на подолання відстаней до новостворених культурно-побутових об'єктів, розташованих на периферії міст. Це означає що в цілому, одним з найважливіших містобудівних завдань сучасного міста сьогодні стає поліпшення